

РЕШЕНИЕ

№ 3698

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав,** в публично заседание на 26.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **11042** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – чл. 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1 и чл. 104, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по искова молба на А. З. П., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, офис 33, с която са предявени искове срещу Столична регионална здравна инспекция /СРЗИ/ за заплащане на обезщетение в размер общо на 4200 лева за времето, през което ищцата е останала без работа, за период от шест месеца, в резултат от незаконосъобразно уволнение със Заповед №РД – 15 – 04 – 26/24.06.2020г. на Директора на СРЗИ, ведно с мораторна лихва в размер на 179 лева за времето от 12.06.2020г. до 01.11.2020г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното плащане. В хода на съдебното производство искът по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е увеличен с 2196 лева за сума общо от 6396 лева. Увеличена е и претенцията за мораторна лихва по чл. 86 от ЗЗД до сума от 350 лева. Искът по чл. 104, ал.1 от ЗДСл е оттеглен за 4086 лева, които са изплатени в хода на съдебното производство и делото е прекратено в тази му част. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – СРЗИ, чрез упълномощения си процесуален представител адв.Г., в отговор на исковата молба и в хода на делото по същество прави искане за отхвърляне на претенциите като неоснователни и недоказани. Възразява срещу присъждане на адвокатско възнаграждение, поради липса на доказателства за реално

извършени разноси.

Прокурор Н. от СГП дава заключение, че искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

От фактическа страна: Със Заповед № 280/23.08.2018г. на директора на СРЗИ, на основание чл. 106, ал.1, т.1 2 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ е прекратено служебното правоотношение с А. З. П. от длъжността „старши инспектор в отдел „Епидемиология и контрол на заразните болести“ в дирекция „Надзор на заразните болести“, считано от 24.08.2018г.

Заповедта е отменена като незаконосъобразна със съдебно Решение №7392/28.11.2019г. на АССГ, постановено по адм.дело № 9922/2018г. Съдебното решение е влязло в сила на 11.06.2020г., оставено в сила със съдебно решение №7237/2020г. по адм.дело № 2895/2020г. на ВАС на РБ.

На 24.06.2020г. е издадена Заповед № РД – 15 – 04 – 26/24.06.2020г. на директора на СРЗИ, с която е прекратено служебното правоотношение с ищцата поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Със заповедта е разпоредено на служителката да се изплати обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл в размер на шест индивидуални основни месечни заплати. Размерът на основната месечна заплата не е определен.

Видно от платежно нареждане от 11.12.2020г. и справка от главен счетоводител /л. 33/, СРЗИ е изплатила сумата от 4086 лева, представляваща обезщетение по чл. 104, ал.1 от ЗДСл за период от шест месеца при основна месечна заплата към датата на прекратяване на служебното правоотношение с отменената като незаконосъобразна заповед.

По делото е прието заключение на съдебно - счетоводна експертиза, което съдът кредитира частично като обективно и обосновано. Вещото лице е дало заключение, че към 11.06.2020г. /датата на влизане в сила на съдебното решение за отмяна на незаконното уволнение/ в отдел „ЕКЗБ – Дирекция „Надзор на заразните болести“ за длъжността „старши инспектор“ има 6 щатни бройки, всички заети, с определени индивидуални заплати от 850 лева до 1319 лева, съгласно поименно длъжностно разписание, в сила от 01.05.2020г. Средната стойност на основната заплата за длъжността е 1066 лева. Обезщетението по чл. 104, ал.1 от ЗДСл е платено при основна месечна заплата в размер на 681 лева, в общ размер от 4086 лева, доколкото ищцата не е била възстановена на заеманата преди уволнението длъжност поради придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Мораторната лихва върху сумата от 4086 лева за периода от 12.06.2020г. до датата на изплащане на обезщетението на 11.12.2020г. е в размер на 207.72 лева.

Обстоятелството, че ищцата не е работила по служебно или по трудово правоотношение през исковия период от 24.08.2018г. до 24.02.2019г. се установява със Справка от ТД на НАП – С. за действащите през периода договори, каквито не са налице и със заверено копие на служебната книжка, идентично с оригинала, в която няма отразено служебно правоотношение през процесния период.

От правна страна: Исковете са допустими, а по същество частично основателни.

Съгласно чл. 104, ал.1 ат ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на

невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

Фактическият състав на отговорността по чл. 104, ал.1 от ЗДСл включва следните елементи: незаконосъобразно прекратяване на служебното правоотношение и липса на трудово или служебно правоотношение за иския период, но не повече от шест месеца. По делото няма спор относно наличието на предпоставките на фактическия състав на отговорността по чл. 104, ал.1 от ЗДСл. Видно от установеното от фактическа страна, прекратяването на служебното правоотношение на ищцата със Заповед № 280/23.08.2018г. на директора на СРЗИ е отменено като незаконосъобразно, съдебното решение е влязло в сила на 11.06.2020г. За иския период от 24.08.2018г. до 24.02.2019г. А. З. П. не е работила по трудово или по служебно правоотношение. Спорът по делото се свежда до размера на дължимото обезщетение. Същото е изплатено в размер общо на 4086 лева или по 681 лева месечно, какъвто е размера на последната основна заплата, определена на ищцата от органа по назначаването. Поради придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст А. П. не е била възстановена на заеманата преди уволнението длъжност, не ѝ е определена нова основна заплата за длъжността, а възстановеното преди уволнението правоотношение е прекратено. Настоящата съдебна инстанция счита, че административният орган правилно е определил размера на дължимото обезщетение, което е изплатил в цялост на 11.12.2020г. Неоснователна е претенцията за определяне на основаната заплата по средната такава за заеманата длъжност. С отмяната на Заповед № 280/23.08.2021г. на директора на СРЗИ служебното правоотношение на ищцата се възстановява във вида, в който е съществувало преди уволнението. Възстановеното като последица от съдебното решение служебно правоотношение има същите елементи, които са го характеризирали и към момента на неговото прекратяване. Поради това обезщетението по чл. 104, ал.1 от ЗДСл се дължи в размер на индивидуално определената на държавния служител основна заплата, която той е получавал към момента на уволнението му. На ищцата не се дължи допълнително обезщетение, изчислено на основата на възнаграждение за длъжността, въз основа на осреднени стойности, изчислени съобразно минималния и максималния размер на основната за съответните длъжности месечна заплата. В този смисъл е и практиката на ВАС на РБ, Решение № 594/18.01.2021г. по адм.дело № 9541/2019г. на ВАС. Искът за заплащане на разликата от 2310 лева над платената сума от 4086 лева е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен. Размерът на обезщетението по чл. 104, ал.1 от ЗДСл е определен правилно от ответника и изцяло платен.

Искът за мораторна лихва върху сумата от 4086 лева е основателен за периода от 11.06.2022г. до датата на плащане на 11.12.2020г. Съгласно ТР №3/22.04.2005г. по т.д. № 3/2004г. на ВКС, лихвата се дължи от датата на влизане в сила на решението за отмяна на незаконосъобразния акт. Лихвата, изчислена по калкулатора на НАП е 208.86 лева. Заключение на вещото лице не е съобразено с ТР №3/22.04.2005г. и съдът не го кредитира в тази му част, тъй като лихвата се дължи не от деня, който следва деня на влизане в сила на съдебното решение, а от датата на влизане в сила на решението. До пълния предявен размер от 350 лева искът е неоснователен и недоказан

и следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските: на ищцата се дължат такива, съобразно уважената част от иска. Разносите по делото са възнаграждение на вещото лице в размер на 300 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 800 лева по договор за правна помощ от 26.05.2021г., общо 1100 лева. Пропорционално на уважената част от исковете разноските са в размер на 86 лева. В договора за правна помощ е вписано, че адвокатското възнаграждение е платено, съответно разноските са дължими.

По изложените съображения и на основание чл.104, ал. 1 от ЗДСл, Административен съд София – град, Първо отделение, 43 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иск на А. З. П., ЕГН [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, офис 33 срещу Столична регионална здравна инспекция с адрес [населено място], [улица] правно основание чл. 104, ал.1 от ЗДСл за сума в размер на 2310 лева, представляваща разлика между платено и дължимо обезщетение в размер на основната заплата за периода от 24.08.2018г. до 24.02.2019г., през който ищцата е останала без работа, ведно със законната лихва от 10.11.2020г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция с адрес [населено място], [улица] по иск с правно основание чл. 86 от ЗЗД да заплати на А. З. П., ЕГН [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, офис 33 сума в размер на 208.86 лева, представляваща мораторна лихва върху сумата от 4086 лева за периода от 11.06.2020г. до датата на плащане на 11.12.2020г. ОТХВЪРЛЯ иска за заплащане на мораторна лихва над уважената част до пълния предявен размер от 350 лева като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция с адрес [населено място], [улица] да заплати на А. З. П., ЕГН [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, офис 33 сума в размер на 86/ осемдесет и шест/лева, представляваща разноси за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: